

ADÓHIVATALI KÖZLÖNY

a kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesületének lapja.

Felelős szerkesztő: **MOLNÁR GYULA** m. k. adótiszt.

Kiadja a kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesülete
díjtalanul.

Megjelen minden hó 28-ik napján.

Munkálkodjunk.

Sándor Ignácz kir. adóhiv. tisztv. orsz. egyes. elnöke.

Hála Istennek az első kapavágás megtörtént. Megindul nálunk is az építés munkája, egyelőre lassan, de annál biztosabban. A tisztviselők nagykérdése sem anyagi, sem szellemi téren még nincs megoldva, csak az építés munkája indult meg minden vonalon. A magyar tisztviselői-kar annyira csak a közelmúltban ébredt helyzetének tudatára, hogy ha pótolni akarja elmaradottságát, minden tagjának vállvetett erejére és szorgos munkájára van szüksége.

Arról már eleget írtunk és beszéltünk, hogy állami tisztviselő társaink közül, mi adóhivatali tisztviselők vagyunk leginkább elmaradva ugy fizetésrendezés, mint szervezeti, szolgálati és személyzeti tekintetben.

Ha mindezen téren lépést akarunk tartani más osztályba tartozó társainkkal, nekünk kell intéző köreinknek e munkájában segítségére sietnünk. Mi ismerjük legjobban azokat a hiányokat, réseket, apróbb, nagyobb bajokat, melyek szolgálati ágazatunkban javításra várnak. Üdvös munkát végezzünk tehát minden irányban, ha ezeket feltárjuk és gyakorlati ismereteinkkel megjelöljük a módot miként lehet és kell testületünk anyagi és szellemi ügyeit úgy rendezni, hogy az a pénzügyi közszolgálatnak és tisztikarunk minden tagjának előnyére szolgáljon.

Eddigelé egyik-másik szaklapban, sőt napilapban is egy-egy kartársunk elmondotta észrevételeit, alkalomszerűen rámutatott épen arra az ellentétes pontra, mely az ő szemében javításra, megváltoztatásra szorul, sőt megjelölte mindjárt a szerinte jobb formát is, melylyel helyesebb alapra lehet fektetni szolgálatunknak azt a részét.

Ámde ez előbbre még eddig nem vitte ügyünket. Ha vissza tekintünk csak egy évlizedre, alig akadunk olyan intézkedésre,

mely magán hordotta volna a mi szak-szerű cikkeinkből eredő forrását. Ennek oka csak az lehetett, hogy mert minden ilyen cikkben egy tisztviselőnek véleménye jelentkezett s bármennyire helyes irányt jelölt meg, nem birt azzal a súlylyal, mely az intézőköröket a fejlesztés munkájában e változásra indithatta volna. Másfelől a mi szabályaink minden vonalon annyira egybeváogódnak mint az óra kerekei, egyik változtatás maga után vonja a másikat; nem lehet részletekben végrehajtani, mert ez a kapkodás, fejtelenség látszatát keltené.

Azért kellett nekünk egyesületbe tömörölnünk, hogy ezeket a magokban eléggé értékes anyagokat ezután *a mi lapunk útján mintegy csatornán országos egyesületiünkbe gyűjtsük*, itt alaposan megfontolva egy teljes egészé alkossuk és így ajánlja az egész testületünk kivitelre.

Igy nem fog elveszni egyetlen mag sem. Ha sikerül egységes szabálytervezetet teremtenünk, mely szolgálatunknak minden részletét egészséges alapokra fekteti, ennek megvalósítása elől nem térnek ki az arra hivatottak, nem lesz pusztába kiáltó szó egy sorunk sem, egyesületünknek megszerzi nemcsak a létjogosultságot, de a megbecsülést is; magunk megelégedetten szolgáljuk a magyar pénzügyet, ennek üdvös hatása alatt.

Igen sok a tenni valónk. Ha most részletes programot nem adok, annak oka az, hogy a *részletek sürgőssége, fontossága és sorrendjére* a választmánynyal meg kell állapodnom. Mihelyt ez megtörtént, lapunkban közzétesszük, hogy minden társunknak a *vidéki szervezetek* útján alkalmat adjunk a hozzászólásra.

Talán legsürgősebb feladatunk odahatni, hogy a Pénzügyminiszter Ur Ó nagyméltósága által közreadott státus rendezésben nekünk kilátásba helyezett 41. VII-ik díj osztályu állás már az 1909. évi

költségvetésbe beállitassék, valamint ezzel kapcsolatban a többi állások is beállitassanak; szóval a mi státusunk is a többi pénzügyi kartársainkéval egyidejűleg végleg rendeztessék. Azután a tulterhelt munkánk elvégzéséhez, — mely a felelősséget nehezíti — a kellő munkaerő lehetőleg mindig rendelkezésünkre álljon. Kupecz államtitkár ur maga mondotta májusi választmányunknak: huszonkét adóhivatal tisztikara állandóan munkaszünetben van, nem működik: kinevezéssel, áthelyezéssel, szabadsággal, betegséggel s más czimeken ennyi mindig hivatalon kívül van. Ezek helyett nekünk kell elvégezni minden munkát. Nagy perczent háromszázharmincz adóhivatallal szemben. Oda kell tehát hatnunk, hogy a megüresedett vagy rendszeresített állások haladéktalanul betöltsenek.

Gyakornokaink mind díjasok legyenek, ezek kiképzése helyes új alapon történjék, vizsgálataik vizsga-bizonyítványok értéke megfelelő rendezéssel emeltessék. Tisztikarunk czimben, munkakörben, felelősségben, jogokban és kötelességekben pragmatikusan reformáltassék. Dehát most nem vágok elébe részletes programmnak. Amint fennebb jeleztem adni fogjuk azt. Most csak rámutattam nagyjában a sok tenni valóra, melyhez ismételen segítségül hivlak benneteket, jöjjetek az egyesületbe, nyujtsátok anyagi és szellemi erőteteket, mert bizony mondom nektek ez lesz testületünk egyesült ereje, mely ezt az elhagyott tisztikart a meglegedés földjére vezeti. Segítsetek mindnyájan a mi épületünk felemelése és betetőzése nagy munkájában.

A kerékkötők.

Mikrotatos.*

A nagy erényeknek hűséges követői: a nagy hibák. Amint együtt járnak, napfény és az árnyék; amint a hegyre jó a völgy: úgy váltakozik egymással, áldozatkészség és önzés; lelkes öröm és kaján irigység; szines remény és bús csüggettség; szilárd tömörülési vágy és álnok bomlasztási törekvés.

De éppen ezek az ellentétek emelik a kiválóságokat a hibák fölébe; s míg az erények magas piedesztálon tündökölnék, kísérik, az erények torzszülöttei olybá tűnnek fel, mint a fényt, a magasságot félő sötét mélység penészvirágai.

* Noga János adóhiv. orsz. egyes. választmányi tagja.

Természeti törvény, hogy a fajnak minden kiválósága érvényesülni akar; ha pedig valamely fajban nagyon sok a kiválóság és emiatt a kiválóságok nagy tömegében, egyik-másik kellő helyet már nem kaphat; ha *fölfelé, a magasba* utat nem talál, vagy utat törni nem tud: akkor önkénytelenül *lefelé, a mélybe* törekszik s elhajolván a helyes, a természetes iránytól: degenerálódik.

A faji erények eme degenerációjának egyik legjellemzőbb tünete az, amelyet majdnem kizárólag, csak az oly tömeges és tündöklő faji erényekkel ékes magyar fajunkban találhatunk fel, s amelyről a történelem oly sok lapja beszél, de amelyet igazi, magyaros nevéen a nagy Széchenyi nevezett meg.

A kerékkötők!!? Mi ez, vagy ki ez?

Fogalom: amely mégis él, működik, agitál, dolgozik, de inkább a saját énje és a jelen számára, nem pedig az összesség vagy a jövő javára.

Érzéki lény: de amelynek létezése, a közre, negatív eredményü. Nagyképesség, kiváló erő és makacs akarat egyrésztől, szűk látókör, fásult szív és kacagató conservativizmus jellemzik más felől ezt a speciést.

Számuk: légió, jelszavuk: az önzés. Elvüket, álláspontjukat ~~nom~~ önlelkük, hanem önhasznuk és az önmaguk emelte hamis bálványok Jupiteri szemöldjátéka szabja meg.

Természetrájához tartozik még és legszembezőköbb sajátága az, hogy mindenütt otthon van, minden ujszülött eszme bölcsőjét körülállja csak azért, hogy alkalmá legyen elkiáltani a hirhedett: „feszítsd meg“-et! . . .

Az adóhivatali egyesület lassan izmosodó palántája ellen is sikra szállott a kerékkötők habár kiscsiny, de annál hangosabb csapata.

Pereát-ot kiáltanak, anathémát zúgnak ellene a máskor minden iránt közömbösek bajnokai, s a jóra való restség hirtelenül tettebuzdult serege; renegáti buzgalommal és fékezhetlen indulattal törreája az apostaták tábora.

Négy ezredév ködén át hangzik a riasztó tilalom: ne indulj hamis báiványok után; ezredévek takarta mohos sziklasirokból tör elő a görög bölcs intelme: ismerdd meg magadat; s önismereted nyomán rendezd be világodat: mindhiába.

A legnemesebb eszme egy nyomorult i betűn is hajótörést szenvedett; csodálni való-e, ha egy kisebb, szűkebb társadalmi réteget érintő ideális törekvésnek is akadnak kerékkötői?

A „hogyan“ és a „miként“ mindenha homlokterben állottak és mindenkor ezen ütközött össze az eszmét védők és ellenzők tábora; e két fogalom lesz a jövőben is az eszmék ütköző pontja.

Hiszen minden nemesküzdelem, amellet, hogy tiszteltreméltó. — még szükséges is: a nemes küz-

delmek harcából kerül ki győztesen: az életrevaló, az életet átalakító, az életetadó eszme.

De ha ez a küzdelem elfajul; ha riasztó akkordok dissonanciája akar urrá lenni fölötte; ha a küzdelem küzdéssé válik; *ha a végső célban eltérés nincsen és csak az egyéni indulatok táplálják a küzdelmet: akkor minden jobbérzésű és bármily kevés etikával rendelkező egyénnek, kivétel nélkül, erkölcsi és tisztviselőtársadalmi kötelessége, hogy a kerékkötők oktalan szélmalom-harcával minden közösséget megtagadjon s hátat fordítva a fékezett indulatok sivár és csúnya harcának: a saját jobb és szebb jövődjének sorsát képviselő eszme védelmére egy táborba sorakozzék.*

Egy zászló, egy eszme, egy tábor: oly eredmény, mely elnémitja a közömbösek és a hitehagyottak ádáz harcizáját, hatástalanná teszi amugy is tompa fegyverük erejét, sőt visszafogja téríteni őket az igazság elhagyott zászlaja alá.

Egy etikai és altruista alapon álló egyesülés, aminő az adóhivatali orsz. egyesület, nem üz és nem üzhet személyi harcot; nem zárja el senki elől a visszatérés útját; ajtója mindig nyitva lesz azok számára, akik most, akár közömbösség-, akár a küzdelmes mult meddő eredményeitől reményvesztetten, kínos nembánomságból, vagy bármely más okból ez ideig abba bele nem léptek; nyitva lesz azok számára is, akik nem szeretnek színt valani, de nem bánják, ha úgy az anyagi, mint az erkölcsi sült gesztenye áldásait más bohó és ideális társaik, szívük vére és verejtékes munkájuk árán kaparják ki nekik is.

És ha a kitűzött cél mindinkább elérhetővé válik; ha látni fogják most elfogult kartársaink, hogy az igazság egyenes útján *a saját lábunkon* is elértük azt a célt, amelynek „mikéntje“ tekintetében volt csak köztünk alig észrevehető hajszálfinom nuance; ha látni fogják, hogy a cél elérésén kívül úgy az állam mint saját magunk érdekében is oly marandandó szellemi tőkét gyűjtöttünk, amelynek ~~a szolgálatra~~ kiható üdvös és áldásos eredményeit *nekik is meg kell érezniök*; ha látni fogják, hogy a külön tömörülés fegyelmesebbé, kiválóbbá és így ponderálódóbb elemmé tette az adóhivatal tisztviselő karát s ezáltal az állami tisztviselők országos egyesülete bennünk egységesebb, tömörebb és így értékesebb támaszt nyert, mint a szétagolt szervezet mellett szórványosan jelentkező belépőkben; ha tudatára ébrednek annak, hogy az erők ezen előzetes tömörítése nélkül az A. T. O. E. még számbelileg sem nyert volna testületünk részéről kellő gyarapodást, és hogy e tömörülés nélkül földrajzilag annyira szétszórt helyzetűknél fogva sem az A. T. O. E. választmányában kellő számú és testületünk számbeli erejének megfelelő képví-

seltetésünket nem érhattük volna el, vagy ha igen, ez a képviselet nem lett volna az adóhivataliak egyetemének mandatáriusa; ha be fogják látni, hogy az adóhivatali tisztviselők érdekeit jogosan és kellő nyomatékkal csak azok tudják képviselni, csak azok képesek azoknak érvényt is szerezni, akik a fiók szervezetek útján megnyilvánuló többségi akaratnak exponensei s így a testület egyetemének erkölcsi támogatásával rendelkező és számotadó képviselői az összességnek, nem pedig az A. T. O. E. különféle braenhe-aiból alakult közgyűlésen öleszerüleg kijelölt választottak: ekkor lesz a mi örömünk teljes; nem azért, hogy a többség vallotta nézet jutott diadalra, hanem, mert a most kerékkötőknek beállott kartársaink ismét visszajutnak, réátérnek az igazi utra, és mert irva vagy: „nagyobb öröm egy megtérő, mint kilenczvenkilencz igaz látása.“

Nem tagadjuk, hogy *fáj nekünk* egyes kartársainknak a nagy többség helyes, higgadt és józan állásfoglalásával való szembehelyezkedése, e szembehelyezkedés módja és *az a tudat*, hogy azok a nemes és minden higgadtan gondolkodó ember előtt üdvös eszmék, amelyeket törvényes keretben, fölöttes hatóságunk intenczióival karöltve s azok munkájának megkönnyítésére, végül sajátmagunk anyagi, erkölcsi és szellemi javainak gyarapítására, a legideálisabb eszközökkel megvalósítani törekedünk: nem voltak képesek, kivétel nélkül, mindenkit meghódítani s nem volt akkora vonzó erejük, hogy egységes táborba tömörítsen mindnyájunkat.

De hát az *eszméknek* már tulajdonságuk, hogy örökké élnek.

Hiába hantolják be a kerékkötők a meggyanusítás göröngyeivel; hiába rakják fölé a rágalom sulyos sirköveit: feltámad az újra és életet kér.

Az eszme harcossai tovább lobogtatják a zászlót és tömörülésre hívnak mindenkit.

Mindnyájunknak legelemibb kötelessége ma, az, hogy vagy gyarapítsuk a munkás küzdők táborát, vagy, akinek ez izlése szerint való, álljon be kerékkötőnek.

De ma: közömbösnek, semlegesnek maradni nem szabad.

A nembánomság, a visszahuzódás ma hiba; több mint hiba: bűn; bűn és árulás kinek-kinek saját sorsa, saját jövője ellen.

Az adóhivatali egyesület megalakult: aki ennek szolgálatában, a kitűzött nemes eszmékért lelkesülni tud és tenni akar, az tegye meg kötelességét, amelyet önlelke sugall, s nem egyik-másik kartársa suggerál, vagy hivatlan tényező befolyásolása irányít.

Az adóhivatali egyesület csak az eszmét szolgálja; *ennek az eszmének szolgálatában küzdeni,*

munkálkodni akar és fog azok javára is és azok ellen, akik ennek az eszmének sophistikus kerékköőivé lettek; leszámolt elleneivel, nem reagál semmi intrikára s nem engedi magát az egyenes, törvényes és igaz utról letéřitetni.

Aki ezt nem érti meg; aki most is kivonja magát a kötelesség parancsa alól, vagy aki ezek után is ellenünk támad: annak akkor arabusul vannak a most elmondottak.

De hát van egy francia közmondás is, s aki nem ért arabusul, vagy francziául, megértheti magyar nyelven is: „a kutya ugat, a karaván halad.“
Haladjon hát!

Magyar királyi állampénztári központi igazgatóság.

György Dénes késmárki m. kir. adóhivatali ellenőr.

A napokban egy körirat ment szét a m. kir. adóhivatalokhoz.

Írója, dr. Czukor József, a magy. kir. adóhivatalok országos egyesületének egyik titkára e köriratban részint beszámolót tart az egyesület választmányának működéséről, részint összetartásra int, buzdít — és nemes lelkeinek egész melegével kérve kéri a kollegákat az egyesületbe való belépésre.

A körirat 9. oldalán programot is ad.

A beszámolót illetőleg semmi szavam nincs. Itt csak a hála beszélhet érdemes választmányunk odaadó munkálkodásáért.

De az adott program 6. és 10. pontja különösképen megragadván figyelmemet, legyen szabad e két pontról bővebben szólanom.

Régen tudott dolog, hogy a szerves test mozgásához, működéséhez, — szóval életéhez nem elegendők csupán a test egyes alkotó részei, nem elégséges a vérkeringés; szükségképpen lennie kell idegrendszernek is, mely a külső behatásokat felfogja és továbbítja az agyhoz. Ez azután, mint a test kormányosa hivatva van rendelkezéseit megtenni.

Minden a világon per analogiám jön létre. Ami hivatalos életünk sem lehet kivétel. Mozgásában, működésében hasonlítania kell a szerves testhez.

Csak hogy — sajnos — mégis kivétel vagyunk.

Az említett körirat programjának 6. pontja azt mondja: „A pénzügyminisztériumban egy-egy kiválóbb adóhivatali tisztviselő rendeltessék, mint az más szakoknál tényleg megvan.“

Ezt nem tartom még elégségesnek és czélra vezetőnek. Ha van számvevősegi és dohányjövedéki központi igazgatóság, a magy. kir. adóhivatalok számuknál és kiterjedt munkakörüknel fogva még inkább igényelhetnek „magy. kir. állampénztári központi igazgatóságot.“

Ennek létesítésével közelebb jutnánk a végrehajtó hatalomhoz, sőt indirekt uton az állampénztárak munkakörét és belügyeit illetőleg befolyást gyakorolhatnánk a törvényhozásra is.

Ez volna a mi igazi idegrendszerünk, mely a külső behatásokat felfogná és nem szolgáltatna hamis adatokat az idegrendszer központjának. Így azonban a ránk oktrojált, vagy feltolakodó idegek közül egyik az *üvegszem* szerepét veszi át és azt mondja, hogy az adóhivatali tisztviselők konyháján a főtt krumplinak különösen pompás *ize* van.

A másik meg beáll *kaucsuk-inynek* és az előttünk tátongó mélységet himes rétnek *látja*.

Az „Állampénztári központi igazgatóság“ szervezését azonban nyomon kell követnie valaminek. És ez az állampénztári vezető főtiszt — mondjuk főnökök — (mert ennek is eljöhethetne már egyszer az országa, hogy ne két dudás legyen egy csárdában) megválasztása.

Mit látunk a magy. kir. adóhivataloknál? Nem-e azt, hogy aki 20 évig szolgált és nincs valami szembeötlő szépséghibája minősítési táblázatának, lesz belőle vezető főtiszt. Már pedig a 20 évi szolgálat mindössze csak szaktudást adhat, ami legtöbb esetben nemhogy gyarapodna, hanem a testet, lelket ölt pénzkezelés mellett inkább elkopik. És nem ad hozzá rátermettséget is, ami egy hivatalvezetőnél épen oly elengedhetetlen kellék, mint a szaktudás. Ne érezze senki magát sértve. Hiszen az idősebb, de vezetésre alkalmasnak nem talált számvizsgáló is megnyugszik a változhatatlanban és szolgál békében tovább, mint fiatalabb főnök-kollegájának alárendeltje.

Az „Állampénztári központi igazgatóság“ létesítése nem csupán pium desiderium, de az államháztartásban az állampénztári ügyeket illetőleg olyan szükség van rá, mint a kertésznek a nyeseő kése. Avagy kell-e bizonyitanom, hogy egy központi igazgatóságnak, mely kipróbált szaktudásu adóhivatali tisztviselőkből állana jobbadán, nem-e első kötelessége lenne okkal-móddal mindazt a szemetet kiszöpörni ügykezelésünkéből, mely évek óta felgyülemlett, s amely az érdemleges munkát csak megnehezíti, hátráltatja. Mert való igaz, hogy némelykor nevetségesen haszontalan munkára pazaroljuk a drága időt. Megtakarított munkából és időből pedig csengő arany lesz, amin felépülhet a mi igazgatóságunk.

Nem én vagyok az első, aki a pénztári rovincsolásokat mai rendszerünkben nem tartom helyeseknek. Mit végez ma a rovincsoló? *Váratlanul* megjelen, (pedig körülbelől tudjuk, hogy mikor szokott megjelenni) megolvastatja a pénzt, — ha az adótárnokkal jó pajtáságban van, el is hisz belőle valamit; siet összeállítani a leletet s ha ez megvan

— a többi semmi, a többi a szeszély és ismeretkör dolga. Felületesen megnéz egy pár főkönyvet és lázasan siet haza, mert a pénzügyigazgató rövidre szabta az időt, — no meg aztán megakarja mutatni a többi ügyetlen kollegáknak, hogy ő egy nappal hamarább *keresztül tudott esni* a rovincsoláson, — nem szuszogott. Nem ám, mert a rovincsolók 90 százaléka nem ismeri az ügykezelést, és nem is ismerheti. Így bukkannak fel itt-ott a sikkasztások (csudák csudája, hogy elég gyéren) és az államnak rengeteg pénze oda vész.

Mondhatjuk-e tehát, hogy a rovincsolásokat egy központi igazgatóság sokkal intenzívebben, kihatásaiban sokkal eredményesebben tudná végeztetni a maga szakembereivel.

És ezzel önkénytelenül eljutottam a dr. Czukor József egyleti titkár által közölt program 10. pontjához. Csakhogy ennek labirintusába egyedül nem merek belépni, mert biztos eltévedek. Ide *több férfi* kell. Kéz a kézben, acél izom, megfeszített figyelem és mindenek felett a labirintus tekervényeinek szakszerű ismerete.

Központi igazgatóság felállítása, szolgálati szabályzatunk és utasításunk reformálása. Olyan két munka ez, mely az állampénztárak megújítását jelenti, egy lépéssel közelebb visz a pragmatikához és az Eigner Géza barátunk kétségbeejtően megfenneklett hajóját is révbe vezeti. Addig nincs összetartás, nincs testületi szellem, mert erőink szét vannak forgácsolva. Öntudatunk nincs, mert hiányzik az idegrendszer központja. Mozgásunk csak reflex. A reflex mozgás pedig a halállal kaczerkodik.

Midőn a dr. Czukor József kollegám köriratát elolvastam, eszembe jutott Petőfi utolsó, kétségbeesett, makacs felkiáltása a segesvári csataterén: „Eressz, engem az Isten sem ment meg!” De meg gondoltam a dolgot. Hátha, hátha . . . És beléptem az adóhivatali tisztviselők országos egyesületébe. Nem akarván üres kézzel jönni, magammal hoztam e szerény tanácsot.

Vajjon meghallják-e azok, akiket illet?!

Midőn végül az adóhivatali tisztviselők országos egyesületének választmányát arra kérem, hogy ne csüggedjen, hanem a megkezdett uton tovább is rendületlenül előre haladjon, figyelmeztetem Schopenhauer eme mondására: „Minden mozgás annál inkább mozgás, minél gyorsabb.”

A mozgás pedig maga az élet.

Helyhez kötöttséget!

Jakobovics Jenő kir. adótiszt.

Szorgalmasan bontogatja a hivatalos postát egy szepesmegyei kir. adóhivatalban Bodrogszállásy

Barnabás kir. adótárnok ur. Az olló gyorsan mozog a kezében, vágja rendre a nagy pecsétes leveleket, minden egyes hivatalos irat, ugyanannyi sóhajt vált ki lelkületéből, mert az a hagyományos borús felleg, mely a m. kir. adóhivatalok egét beborítja, csak munkahalmazt hoz, míg az anyagi elismerés messze elkerüli, mint üldözött vad, az erdő tájé kát. Előljárósági átiratok, miniszteri és szigorú igazgatósági rendeletek között végre ráakad egyre, a melynek tartalma hevesebben dobogtatja meg szívét, amely a munkában megőszült jó ember szemébe könnyet csal.

Évtized óta hűséges munkatársát, a hivatal lelkiismeretes törekvő egyik tisztjét, a miniszteri rendelkezés elszólítja a messze távoli Erdély egyik adóhivatalához ellenőrnek. Az örömhír futó tűzként terjed el a kis kir. adóhivatalban. A hivatal mindennapi egyhangú komor képe megváltozik. Kartársuknak öröme, mindnyájuknak öröme. Előmenetele nem az irigykedés démoni érzetét, hanem igaz, jóleső meglepedést kelti bennök. Még a vizsgára készülő gyakornok is az örömhír hallatára otthagya titokban bujt „adóhivatali utasítást.” A tiszt is a távoli sarokban a maga munkakörét, a hivatal öreg, veterán szolgálja is lecsapja az expeditions könyvet, mindnyájan sietnek főnökükkel az élén gratulálni annak az embernek, akivel oly hosszú idő óta megszólván testvérként összeforrtak, akivel együtt szőtték a jövő eszményképeit, akivel ott, a távoli hegyek alján, a vasut által messze elkerült helyen, egy kis falucskában, együtt haladva az élet rögzős útján, felejtették a távoli város minden gyönyörét, hol a civilizáció nagyobb tért hódítva, a tudomány felszentelt csarnokaival hirdeti a haladás ígét. A kartársi üdvözlések után, dekrétel a zsebében, indul övéi körébe az új ellenőr. Otthon a családi szentélyben, az általános örömmámort bizonyos lelki depresszió követi. 200 korona fizetés-többlettért el kell kótyavetyélni a hosszú évek verejtékével szerzett kicsiny fehér házikót, ott kell hagyni annak megszokott puritán egyszerűségét, a vén diófát, melynek terebélyes ágai alatt oly sokszor talált megnyugvást, a falu rozoga templomát, ahol zaklatott lelkére oly számtalanszor nyújtott vigaszt a zsolozsma, a hit erőssége; a kartársakat, a falu egyszerű népét és télvíz idején óriási költséggel fedezve az átköltözködést, nagyszámu családjával el kell mennie a távoli Erdélybe, idegen emberek közzé, hosszú időre nélkülözve a megszokott ragaszkodást, a szeretet melegét.

Ilyen az adóhivatali tisztviselő kelyzete. Örökös vándorlás, küzdelemteljes pálya, sovány kenyér, felelősségteljes pozíció.

Vajjon mikor fog már virradni?! 14 évi szolgálat után, ha a magasabb fizetési osztály kezdetét

eléri, kezébe kell vennie az adóhivatali tisztviselők hűséges kísérlését, a vándorbot, adósságesinálással fedezni az átköltözködés költségeit, szaporitva ezáltal a megélhetés amugy is nehéz gondjait. Mert nem-e különleges állapot-e az, ha valaki gyakran Alsó-Kubinban, kinevezik tisztnek Nagy-Szebenbe, segédnek Pápára, ellenőrnek Mócsra és pénztárosnak Szepes-Ófalvára, e különböző helyekre való örökös vándorlás csak a teljes anyagi romlásba döntik, melyből még a három évtized múltával elért vezetői, főnöki állás „magas” dotációjára sem tudja kirántani. Az adóhivatali utasítás első füzetének 27. szakasza előírja azt, hogy a tisztviselő igyekezzék megösmernedni a helyi viszonyokkal. Az utasításnak ezen rendelkezése önként érthető, mert a helyi körülményeknek tüzetes ismerete csak a szolgálat. kir. kincstár és a nagyközönség előnyére válhat. Ez azonban teljesen illuzóriussá válik, mert amikor a tisztviselő hosszú évek gyümölcseként teljesen megösmerte állomáshelyén a viszonyokat, kénytelen más helyre pályázni, nehogy ellenkező esetben előmenetelében gátolva, akadályozva legyen. — A legtöbb kulturállamban megvan állapítva a helyhez kötöttség, illetve a tisztviselő kinevezési helyén érheti el a magasabb fizetési osztályokat. Nálunk is kezd már az ósdi, elavult rendszerbe behatolni a haladó kor szelleme.

Intéző köreink bölcsessége, ezen tarthatatlan állapot megszüntetésére módot, lehetőségét ígérnek nyújtani, abban a statusrendezési javaslatban, melyet a pénzügyi kormány parlamentünkben előadott. Ott legalább némi kilátás van arra, hogy a jövőben a kir. adóhivataloknál, miként az már más pénzügyi szolgálatnál megvan, az automatikus egy állomáshelyen való kinevezés biztosítva lesz. Adja Isten, hogy ezt a kormány ígéretet cselekvés, tett is kövesse, hogy ne jusson ismét hosszú évtizedek szenvedéseikért a csalódások özöne osztályrészül. Eminens érdeke is ez az államnak, hogy a kir. adóhivatali tisztviselők is menten az örökös vándorlástól, nyugodt, biztos megélhetési viszonyokhoz jutva, kétszeres igyekezettel, odaadással teljesithesse az állammal szemben elvállalt kötelességét s mint fontos rugója az államgépezetnek, részt vehessen a nagy magyar nemzeti állam kiépítési munkájában is!

A hitel.

Bráz János kir. adóhiv. tisztv. orsz. egyes. választmányi tagja.

Az erkölcsi és az anyagi hitel az egész társadalom fentartója. Ez az amire szüksége van úgy az egyéneknek, mint egyes osztályoknak, csoportoknak.

Sem egyesek, sem pedig csoportok e nélkül fenn nem állhatnak.

Az erkölcsi és anyagi hitel vállalva jelentkezik az egész vonalon, a tőke segítségére siet a munkának, a szellemnek. E kettő így párosulva alkotja és egyuttal viszi is előbbre az állami-, társadalmi- és családi életet. Ennek az igazsága érvényesül mindenütt, azért iparkodott és iparkodik állandóan az emberiség minden rétege anyagi és erkölcsi előnyt biztosítani részére. Mindkettő kivívása, gyarapítása összetartást, kitartást és erős akaratot igényel.

A társadalom minden osztálya, így a tisztviselőség valamennyi csoportja is ezért küzdött és küzd. Mindenki iparkodik erkölcsi és anyagi hitelét növelni, mert a kettőnek karöltve kell járnia.

Mi adóhivatalisták e téren hátramaradtunk. Ha egy nagy tükörben megláthatnánk egyszerre saját képünket, megijednénk attól. Egy elmaradott, közönyös, eszme, irány, törekvés nélküli csoportot látnánk, amely fázott lelkesedéssel cselekedni, félt saját céljaiért igazán összetartani és küzdeni, tehát elmulasztotta erkölcsi és anyagi hitelét és így sikerét is biztosítani.

Élt bennünk a törekvés sorsunk javítására, de nem tudtunk érvényesülni, nem volt meg önbizalmunk. Az anyagiak miatt lamentáltunk, éreztük annak hiányát, de nehezen találtuk meg a helyes utját. Az igazi útra most tértünk, amidőn lelkünkben erős vágygyal él az anyagiak mellett az erkölcsi hitelünk biztosítása is. Ezt pedig csakis a most megkezdett uton érhetjük el.

Meg kell mutatnunk, hogy a méhnek példás szorgalmával hordjuk össze mindazt, amit eddig elmulasztottunk, hogy arra a nivóra emelkedjünk, amely a pénztáriszak tisztviselőit megilleti. Ha összetartó, értékes munkát végezzünk, akkor az előbb említett nagy tükör mindjárt más képet fog mutatni.

Mutassuk meg az értékünket, hogy komoly, mélyreható törekvéssel iparkodunk saját sorsunkon az értékes egyéni munkával segíteni, másoktól semmit sem akarunk elvenni, nem gáncsolunk senkit és semmit, hanem saját lábunkon járva iparkodunk az egész tisztviselőséggel az összetartást szolgálni.

Azért dolgoztunk és dolgozunk, hogy a munkánkért nyerendő anyagiakat kiérdemeljük. Ebbeli törekvéseink a közérdeket mozdítják elő, segítségére leszünk az államnak és társadalomnak. Munkánkban mindnyájan vegyünk részt s önzetlenül segítsünk abban mindenkit s támogassuk társainkat, ha komolyan jót akarnak.

A megkezdett út csak helyes lehet, mert karunk többsége már belátja, hogy tennünk kell valamit önmagunkért. Ez pedig csakis úgy lehetséges, ha ily célra áldozni, összetartani és lelkesedni is tudunk. Ne riasszon vissza senkit a csekély anyagi áldozat,

hiszen így van ez az egész társadalomban, e nélkül ma már lehetetlen mozdulni.

Ne féljünk semmiféle befolyástól, mert hiszen a mai kor már mindenkitől megköveteli, hogy saját céljai eléréséért küzdjön. E küzdelem azután illessze be az összeség keretébe. Választmányunk legutóbbi körlevele meggyőzhet bennünket arról, hogy távol áll tőlünk a széthuzás, mert hiszen mi tömören és összetartva iparkodunk a tisztviselőség nagy és erős szervezetét támogatni.

Az országos egyesületünk választmánya komolyan törekszik az összetartás istápolására, annak mindig lelkes harczosa lesz. Amely perczen erről a feladatáról megfelelkeznek, elsőnek lépnek ki. De amennyire ismerem a helyzetet, erre szükség nem lesz, mert az igazság útján fog haladni, azt csürniclavarni nem fogja, de nem is tudja.

Tehát midőn az anyagiakért küzdünk, ugyanakkor ne feledjük, hogy erkölcsi nivónkat is emelni kell. Hogy pedig ezt elérhessük, szükségünk van e téren saját munkásságunkra, ezt pedig csakis összetartó szívós munkával érhetjük el. Erkölcsi érvényesüléssel segíthetünk azután az illetékes köreinknek is, ha célunk elérését nem összetett kezekkel, hanem nyüzsgő, munkás étellel biztosítjuk.

Terveinknek, eszméinknek, mozgalmainknak lüktető életet, erős tartalmat adjunk. Gyűjtsünk, akkor azután lesz min osztozkodni. Így formálódik azután ki a mi erősségünk, az erkölcsi és anyagi hitelünk.

Némuljon el minden gáncs, ne kicsinyeljék a legcsekélyebb munkát sem, mert a legaprólékosabbak praktikus felhasználásából építhetjük fel és szilárdíthatjuk meg hitelünket, vivhatjuk ki a minket jogosan megillető helyet a társadalomban és a tisztviselőség körében. Vajha e törekvést valamennyien megérténénk s a 2000-et meghaladó kir. adóhivatali tisztviselő együttérzésével és összetartásával imponálna és szolgálna nemcsak a saját, de az egész tisztviselőség körében is közös érdekeinket.

Tömörüljünk.

Szende Béla m. kir. adótiszt.

Ez év január havában megtartott kongresszusunk alkalmával megalakult országos egyesületünk megkezdte reményteljes működését s egyben megindította a mi saját tulajdonunkat képező lapunkat az „Adóhivatali Közlönyt“ azon felhívással, hogy mi, a kir. adóhivatalok tisztikara összetartva, vállvetett igyekezettel és ernyedetlen ügybuzgalommal kíséreljük meg érdekeinket védeni, jogainkat hirdetni.

Jelen soraim célja, hogy benneteket k. kartársaim a fenti felhívás megtogadására ösztönöz-

zelek. Gondoljátok meg azt, hogy panaszaink, melyek egyesek ajkán hangzanak el, másképpen szólanak, ha azt kétezer néhány száz ajak egyszerre hangoztatja, — még egyesek ajkán a panasz csak röpke szó, — addig az ezrek ajkán moraj, sőt tengerzugásként hangzik. Látjuk, hogy csaknem az összes társadalmi osztályok szervezkednek, mert egyesülésben van az erő. A kari összetartozóság érzetének közszellemmé kell kifejlődni!

Emlékezzünk azon mesére, mely szerint egy haldokló atya halálos ágyához híván három gyermekét, ugyanannyi vesszőt összekötve adott át gyermekeinek, hogy törjék össze. — Nem tudták megtenni. — Az atya ezután szétszedvén a vesszőnyalábot, egyenként gyermekei azokat könnyű szerrel törték el. Végső tanácsául adá a haldokló gyermekeinek, hogy tartsanak össze, támogassák egymást, akkor boldogulni fognak az élet fárasztó küzdelmeiben, míg ha széthuznak, az élet gyenge nádszálként roppantja őket össze és megtörnek.

Tartsuk mi is magunkat ehhez; fogjunk össze egy test és egy lélek gyanánt, küzdjünk érdekeinkért egyesült erővel, legyünk a *mi egyesületünknek* mindannyian tagjai. Ne gondoljuk könnyelműen, hogy „miért legyek tagja az egyesületnek? ha működésével sikert ér el, én abban ugyis részesedem, aztán megél az egyesület nélkülüm is.“

Lépjetek be tehát mindannyian az orsz. egyesületbe, legyünk hivei saját magunkért és kartársainkért, hogy az belőlünk erőt és lelkesedést meritve jogainkért, jóvoltunkért — tehát mi értünk — sikra szállhasson és ügyeinket diadalra vihesse!

Helyzetünk.

Dudinszky Kornél m. kir. adótiszt.

Na csak választott népei vagyunk mi az Istennek! De hogy is ne volnánk mikor mindég és mindenben utolsó voltunk és vagyunk. Hogy mivel érdemeltük ki ezt a nagy kitüntetést, — akadna-e kartársaim között, ki megtudná mondani?

Az egész vonalon élvezik már a kinevezések és előléptetések előnyeit, csak a mi szegény választott testületünk várja, de már türelmetlenül, hogy mikor jut a terített asztalról neki is egy kis morzsa, melylyel éhségét csillapítsa.

Valóban érthetetlen ez az állapot, de amellet kétségbeejtő is. És ennek nem lehet más oka, mint hogy intéző köreink nem tulajdonítanak ennek a beteg állapotnak nagyobb fontosságot. Egy kis jóakarattal pedig de sok keserőséget el lehet hártani és sok ajkat, ha nem is mosolyra kelteni, mert ettől még nagyon távol vagyunk, de legalább hallgatásra birni.

Számtalan oldalról halljuk a panaszló és ke-sergő hangokat, de ezek a hangok a pusztába kiáltók-é.

Százalmas állapotunkban enyhítő ir gyanánt hatott volna, ha a kinevezések nem is visszamenő hatálylal, de legalább a többi ágazatokéval egy-idejűleg történnek.

„Bis dat, qui cito dat.“ Ezt azonban nem ér-zik vagy nem akarják átérezni intéző köreink. Hja ! így van az, kinek nem fáj, nem érzi az a más jáját. Nem gondolják meg, hogy minden egyes kölcsön kért forintnak másik forint a kísérője : per — végrehajtási és ügyvédi költség czimen.

A „Pénzügyigazgatás“-ban már két hó előtt olvastuk, hogy az adóhivatali kinevezések a közel napokban meg fognak történni. Óh „közel napok“ ! jöjjön el a te országod, hol kése az éjjeli ho-mályban ? !

Mindig reméltünk, mindig hittünk ; de ha ez az állapot így tart, nem soká hitehagyottak leszünk.

Mindnyájan érezzük és látjuk mellőztetésün-ket, de érezzük azt is, hogy itt tenni kell valamit. Bővebben nem akarok mostoha helyzetünkkel s a rajtunk esett sérelemmel foglalkozni, — bár köte-tek lehetne azokról sirni — mivel lehet mire e sorok napvilágot látnak, a „közel napok“ már megtörtént, — ha azonban ez nem következne be, ugy egyenesen Országos egyesületünk választ-mányának és elnökének kötelessége magáévá tenni ezen ügyet és kérő szóval odahatni, hogy azok a rég várt decreték végre valahára gazdáik kezeihez jussanak.

ÉRTESÍTÉSEK.

Országos Egyesületünk elnöke Benedek Sándor ő méltóságához mint az Állami Tisztviselők Orszá-gos Egyesületének társ elnökéhez a következő kére-lemmel fordult, abból a célból, hogy egyfelől tes-tületünk országos egyesülete utján az egész m. kir. adóhivatali tisztviselő kar az Állami Tisztviselők Országos Egyesületében az összes állami tisztvise-lőkkel egyértelműleg szolgálhassa a köz javát, más-felől ezáltal is nemes törekvéseiben erősítve az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének nagy táborát, testületünk számára ott is biztozított legyen jogos érdekeinknek felkarolása.

Méltóságos Uram !

A m. kir. adóhivatali tisztviselők 1908. január 19-én tartott kongresszusának határozata értelmé-ben immár megalakult a „Magy. Kir. Adóhivatali Tisztviselők Országos Egyesülete“.

Ennek célja tisztán és világosan az adóhiva-tali tisztviselők szervezeti, szabályzati és személy-zeti kérdéseinek tanulmányozása, ezen tisztikar javára ezen kérdések üdvös megoldása. Alap-szabályaink értelmében Egyesületünk az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének keretében annak legmesszebb menő támogatása mellett ki-vánja minden fontosabb kérdését megoldani ; jogos törekvéseit, kívánságait megvalósítani. Egyesüle-tünknek célja tehát az összes állami tisztviselők helyzetének javítására irányuló törekvésekben azonosok az Állami Tisztviselők Országos egye-sületének nemes intenióival, ámde különleges helyzetünkre való tekintettel minden felmerülő kérdést, jogos törekvést külön egyesületünkben kívánunk megbeszélni, előkészíteni és ezek közül azokat, melyek általános érdekűek, a nagykeretbe beillesztés céljából, azokat, melyek kizárólag tes-tületünket érdeklik támogatás céljából az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének választmánya elé terjeszteni. Ezzel óhajtjuk az együttműködést biztosítani.

Midőn tehát alapszabályunk értelmében Egye-sületünk megalakulását legmélyebb tisztelettel Méltóságodnak bejelentem, teljes tisztelettel kérem, hogy méltóztassék az Állami Tisztviselők Orszá-gos Egyesületének legközelebbi választmányi ülése elé a következő határozati javaslatot terjeszteni :

Az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete határozatilag tudomásul veszi a m. kir. adóhiva-tali tisztviselők országos egyesületének megalaku-lását és kimondja, hogy

1. Minden általános tisztviselői kérdésben az adóhivatali tisztviselők országos egyesületének — mint a m. kir. adóhivatali tisztviselők összeségé-nek képviseletében működő erkölcsi testületnek véleménynyilvánítási, indítványozási és szavazati jogot enged, működésében olybá tekinti, mint az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének fiók egyesületeit, vidéki köreit és helyi alakulatait.

2. Bármely egyes tisztviselő, vagy tisztviselő csoport részéről a m. kir. adóhivatali tisztikart érintő különösen nagyobb fontosságú kérdésben benyújtott indítványokat határozat hozatal előtt záros határidőn belől adandó vélemény nyilvá-nítás céljából a m. kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesületével közli.

3. Az Állami Tisztviselők Országos Egyesüle-tében alakítandó m. kir. adóhivatali tisztviselők szakbizottságába a tagokat a m. kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesülete maga választhatja, azzal a jogfentartással, hogy évi közgyűlésein a megbízatást egyesektől megvonhatja, és helyökbe a szakbizottsági tisztségre újakat választhasson.

4. Az első a célja : a tisztviselők tagjai a

m. kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesületének jelenlegi választmánya és tisztikarából egyesületünk választmánya, mint erre leghivatottabb testület által jelöltetnek ki.

5. Tudomásul veszi továbbá, hogy ezekkel szemben a m. kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesülete — az 1. pontban megjelölt viszonylatban az ott említett fiók egyesületek, körök és helyi alakulatokra alapszabály szerint megállapított kötelezettségekkel az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének kötelékébe belép és tagdíjnak a tagok számának arányában alapszabály szerint meghatározott időben egy-egy összegben leendő befizetéséről a m. kir. adóhivatali tisztviselők országos egyesülete maga gondoskodik.

Ezzel a tömörebb szervezéssel az Állami Tisztviselők Egyesülete is kitűzött célja felé egy hatalmas lépéssel közeledik, amennyiben az eddigiekből következtetve nagy a reményünk, hogy 2000-en felüli tagból álló testületünk a mi táborunkkal rövid idő alatt egészben tagja lesz ezen gyűjtő egyesületnek is, holott eddig egyénenként közülünk aránylag kevés tagot számlált.

Mindezek alapján legmélyebb tisztelettel kérem Méltóságodat, miszerint a választmánynak az említett óhajtandó határozatáról engemet értesíteni méltóztassék.

Nagyenyeden, 1908. aug, 15-én
hazafias tisztelettel

Sándor Ignác,

a m. kir. adóhivatali tisztviselők
országos egyesületének elnöke.

Országos Egyesületünk elnökének Benedek Sándor ő méltóságához intézett ezen kérelme megvilágítja azon méltányos törekvések útját, melyen haladni óhajtunk és nem lehet kétségünk a tekintetben, hogy az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének választmánya már a legközelebbi ülésében teljesen magáévá teszi óhajtásainkat és ezzel módot nyújt testületünknek, hogy egyesülete útján az állami Tisztviselők Országos Egyesületében hasznos tevékenységet fejthessen ki.

Lapunkban az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete választmányának határozatát közölni fogjuk és ugyanakkor testületünk országos egyesületének tiszti kara a nyert határozat értelmében teendő intézkedésekről tájékoztatást fog nyújtani

Országos Egyesületünk elnökének hozzájárulásával értesítjük kartársainkat, hogy a fiók egyesületek czimeit a következőképen változtatandók meg.

A „kir. adóhivatali tisztviselők Országos Egyesületének . . . megyei (vagy kerületi) szervezete.”

Ez azért szükséges, mert ezen szervezetek nem alkotnak külön önálló egyesületet, hanem lényegében csupán mint bizottságok Országos Egyesületünk alapszabályainak keretében működnek; és határozataik az Országos Egyesületünk elé terjesztendő indítványok, javaslatok jellegével bírnak; a hogyan lapunk első számában közzé tett szervezeti szahátyzat elő is írja.

Országos Egyesületünk helyi szervezeteinek megalakulása országosan folyamatban van. Erről úgy elnökünkhöz mint Dr. Czukor József titkárhoz naponta érkeznek a tudósítások.

Eddig megalakultak az Alsófehér, Baranya, Bihar, Hajdu, Hunyad, Pest-Pilis-Solt-Kis-Kun és Nyitra megyei szervezetek.

Temes megyei kartársaink f. hó 20-án tartották alakuló ülésüket.

Részletesebben lapunk legközelebbi számában adunk tájékoztatást, a mikor is előreláthatólag már minden megyében lesz Országos Egyesületünknek helyi szervezete.

Országos Egyesületünknek megalakult Alsó-Fehér megyei szervezete egyhangulag elnöké Sándor Ignácot, titkárrá Rubony Józsefet választotta.

A hajdumegyei szervezet pedig Göttche Károly hajduböszörményi pénztárnokot választotta elnöké.

Országos Egyesületünk választmánya által mult hóban kibocsátott felhívás alól tévedesből maradt el Noga János pécsváradi ellenőr választmányi tag neve, aki is teljesen egyetért a felhívásban foglaltakkal és lelkes, muukás tagja egyesületünk választmányának.

Bánfi Károly esztergomi, Cziráki Iván ipoly-sági pénztárnokok és Tóth Kálmán szepesi ellenőr Országos Egyesületünk választmányi tagságáról lemondtak. Helyük a pót tagok sorából póttoltatott. Sajnáljuk, ha tagjaink sorában akadnak, akik az egységre törekvés munkájában bármi okból is, a közóhajnál más utat keresnek. Erős a reményünk, hogy épületünk második emeletéhez a téglákat ők is velünk fogják hordani.

Az adóhivatali tisztviselők szervezeti, szolgálati és személyzeti ügyeinek reformálására irányuló pontozatok elkészítettek és a választmánynak tanulmányozásra át fognak adatni. Mikor eléggé előkészültek és a sorrend is megállapított lapunkban közzé tesszük, nyilvános és mentől szélesebb körben hozzászólás végett.

Országos Egyesületünk ezen hivatalos értesítőjében készséggel engedünk teret minden testületünk érdekében irandó komoly tárgyilagos értekezésnek, sőt kérjük kartársainkat, hogy akinek a közérdekében bármilyen gondolata, eszméje van, tudassa velünk, hogy azt felhasználhassuk. Közölni fogjuk továbbá Országos Egyesületünk értekeit, határozatait, felhívásait, a megyei bizottságok határozatait és azoknak fontosabb indoklásait is.

Testületünk folyó évi rangsorozati névjegyzékének szétküldése után rovatot nyitunk a személyi változások közlésére, ennek érdekében különösen kérjük a hivatalokat, hogy a megüresedett állásokat azonnal közöljék velünk. Továbbá tudatni kérjük, hogy a hivatalos órák száma az előirt 8 óránál, mely adóhivataloknál több vagy kevesebb, mely adóhivataloknál élveznek a tisztviselők minden évben és mennyi szabadságidőt és mely hivatalok tisztviselői élveznek ezeken kívül olyan kedvezményeket, melyek az egész tisztviselői karra kiterjesztve nincsenek.

Horvát-Szlavonországi kartársainkat kérjük, hogy válasszanak körükből egy-két kartársat, akik lapunk minden számát horvát nyelvre lefordítsák, ezen fordítást sokszorosítsák és amennyiben horvát-szlavonországi kartársaink közül egyesületünknek lesz annyi tagja, hogy azoknak tagdíjaiból ezen munkálattal járó költségek megtéríthetők, Országos Egyesületünk ezen óhajlás elől nem fog elzárkózni. Sziveskedjenek tehát belépésüket mielőbb bejelenteni, hogy e kérdésben Egyesületünk határozhasson.

HIREK.

Országos Egyesületünk elnöke, szeretet kartársunk negyedszázados pályafutását f. évi szeptember 3-án tölti be.

Összes kartársainknak szívében olvasva kedves köteleességünknek ismerjük, hogy ezen tudósításunkat pár szóval megtoldjuk.

A mi sokat csalódott és mellőzött, hazánk minden részébe szétszórt testületünkben lehetnek és vannak vélemény nézetkülönbségek; de nincs érzelmi különbség.

A szeretet, az egymás megbecsülése jellemzi az egész m. k. adóhivatali tisztviselői kart. És, hogy ha néha a vita heve, a vélemény különbségek parazsa lángra is lobban, ez a tűz is, az eszmék harszaja, a közös jobb sorsért egymás szeretetéből veszi éltető elemét.

És most szeretet kartársunknak negyedszázados pályafutása alkalmából bizonyára az egész mk.

adóhivatali tisztviselő testület szívében együttérezve egy emberként fogja megünnepelni a közjaváért közlünk legtöbbet fáradott kartársunknak azt a napját, mely hosszú huszonöt munkában töltött évét teszi emlékezetessé.

Közel két évtizede a napi és szaklapok hasábjain sűrűn olvashattuk az összetartásra, tömörülésre buzdító, lelkesítő sorait.

A mikor évtizedes csalódásaink a jobb reményesség egyetlen vigaszát is kiölni kezdték szíveinkből, hogy helyébe a keserűség, a fatalis lemondást ültesse, akkor is ott találtuk oldalunk mellett őt, lelkével munkás kezével, szeretetével; szíveinkbe egy jobb jövő hitét plántálva vissza ismét.

Legszélesebb körben nagy munkásságáról ismeretes az ő neve. Igen becses munkát végzett mindnyájunk javára; és hogy legfelsőbb intéző köreink testületünk méltánytalan helyzete felől ma már csaknem a legapróbb részletekig tájékozódtak és hogy már elhatározott dolog is — a m. k. adóhivatalok szervezeti, szolgálati és személyzeti viszonyainak terén — sok üdvös újítás megvalósítása; ebben közlünk az érdem oroszán része az övé.

Mint hivatalfőnök a nagy nyilvánosság előtt hirdetett eszméket, igyekezett meg is valósítani.

Szolgálatában elve volt, hogy utasításaink szűk keretében bár, minden nélkülözhető irásbeliség kiküszöbölendő és folyton azt tartotta főkötelességének, hogy tisztviselőivel együtt minden tollvonása az állam kincstár és az adózó polgárok érdekét óvja meg — és nem pedig a bürokratizmus czopfjait növesztő jelentés, megkeresés stb. iratok készítésének sablonos gyártását.

Tisztviselőivel, akiket munkatársainak tekint, mindenkor együtt érzett és kieszközölte, hogy hivatalában mindegyik tisztviselő minden évben részesül hosszabb szabadságban, a vasárnapi teljes munkaszünetet, a hivatalos óráknak egyfolytában 6 órai megállapítását és azonkívül egyéb sok kedvezményt tisztviselői számára; a mi mind nagy ritkaság az adóhivataloknál.

Mindez köztudomásu dolog és így tudjuk, hogy pályája 25-ik évfordulójának napján egész testületünk hazánk minden részéből szívből fakadó jó kívánatokkal szeretet kartársunknak lefogja róni az elismerés adóját és így mi összes kartársainkkal együtt lapunk legközelebbi számában adunk részletesebb értesítést — testületünk megnyilatkozásáról.

A „Pénzügyigazgatás, valamint a „Pénzkezelési és Számviteli Közlöny“ szaklapok, lapunk megjelenéséről rokonszenves barátságos szavakkal emlékeznek meg. Hálás szívvel köszönjük meg az irántunk megnyilvánuló bizalmat, a kilátásba helyezett jóindulatu segítséget és támogatást. Céljaink, törekvéseink találkoznak, mert az az

óhajtásunk, hogy testületünk, egyesületünkbe tömörülve, együtt cselekedhessék úgy a pénzügyi, mint az összes állami tisztviselőkkel, közös mindnyájunk javára; melyet hogy elérhessünk, főkívánalmunk testületünk számára biztosítani azt a helyzetet, a mely megszünteti a m. k. adóhivatali tisztviselő kart évtizedeken ért kegyetlen mellőztetéseket. És nincs messze az az idő, a midőn a bár szétszórt testületünk a kibontott lobogó alatt az összes állami tisztviselők érdekében is közhasznú tevékenységet fog kifejthetni.

Számos helyről kaptunk üdvözlő és kitartásra buzdító sorokat.

Köszönettel emlékezünk meg erről, mely testületünk áldozat és munka készségének megnyilatkozása.

Az aradi pénzügyigazgató hivatalbalelépése. Róka József Nagyenyedről Aradra helyezett pénzügyigazgató f. hó 16-án foglalta el hivatalát. A fogalmazói kar üdvözlésére adott válaszában röviden körvonalazta programját, amelynek hosszu hivatali pályáján eddig is követője volt. Főcélja annak a felfogásnak megváltoztatása, hogy az állam az adózó közönség kizsákmányolására törekszik. Dolgozni fog a *közigazgatás népszerűsítésén* és tevékeny részt kíván venni a munkában. Azt akarja, hogy közte és hivatalnoktársai közt a legnagyobb harmónia uralkodjék s e tekintetben maga fog jó példával előljárni. A közönséggel szemben pedig elve az, hogy a törvényes szabályok keretén belül az adók és illetékek kivetésénél és behajtásánál a méltányosság nyerjen alkalmazást. Programmom — így szólt — minél kevesebb irást a hivatalban. Akinek irásdűhe van, töltsse ki azt egyéb téreken, írjon verset, tárczát, cikket. Csak semmi bürokratizmus. Közigazgatási szerv vagyunk uraim, az tehát az első és legfőbb kötelességünk, hogy simán és gyorsan intézzünk el minden elénk kerülő ügyet. A polgárság érdekeit mindenkor szem előtt kell tartanunk. Számos olyan eset fordul elő, amelynek egyszerű elintézésével nemcsak a polgárságot, hanem magunkat is szolgáljuk. Különösen áll ez a felebbezésekre. Gyakran kénytelenek vagyunk egyes adósokat felszólamlásaikkal elutasítani, mert kérvényükhöz nem csatolták be a szükséges bizonylatot. Az elutasítás után a legtöbb esetben felebbezéssel élnek és ekkor már ott van a felebbezés mellett a szükséges okmány. Ha pedig ott van és meggyőződünk belőle a felebbező fél igazságáról, feleslegesnek tartom, hogy a felebbezést a felsőbb fórumhoz juttassuk. Ez hiábavaló idő- és munkapazarlás. Hiszen ha látjuk, hogy igaza van, mi magunk is megváltoztathatjuk előbbi határozatunkat. Így egyszerűbb és okosabb. Ugyanez legyen az elv minden olyan ügyben, amelyet saját hatás-

körünkben elintézhetünk. A tulságos bürokratizmusnak nincsen célja.

Majd így szólt: A vasárnapi munkát feleslegesnek tartom. Aki hat napon át nem dolgozott semmit se, vasárnap két rövid óra alatt nem fogja pótolni mulasztását, aki pedig hat napon át becsületesen dolgozik, az megérdemli a vasárnapi pihenést. Főlöszleges tehát, hogy az urak vasárnap hivatalba fáradjanak, sőt nemcsak hogy feleslegesnek tartom, hanem egyenesen elrendelem, hogy ezentul vasárnap senki se jöjjön hivatalba. Nekem azzal senki sem fog kedveskedni, ha vasárnap itt találom. Az efajta kedveskedés stréberségnek volna minősíthető. Kijelentette végül, hogy a délutáni hivatalos órákat is eltörli.

Őszinte örömmel veszünk tudomást erről és el nem mulaszthatjuk annak megemlítését, hogy hazánk összes pénzügyi és így adóhivatalainál egyetlen pár soros ministeri körrendelettel a vasár és ünnepnap teljes munkaszünet, az egyhuzamban d. e. 8 órától d. u. 2 óráig tartó hat hivatalos óra megállapítása és mindegyik tisztviselő részére évenként külön kérelem nélkül 4—6 heti szabadság engedélyezése lehetővé tehető; mert ez sem az államkincstár, sem pedig az adózó polgárok érdekét nem sérti; az állam háztartásának megterhelését (személyzet szaporítást) nem involválna. De a tisztviselőknek lehetővé tenné, hogy szolgálatán kívül családjának, a társadalomnak is élhessen, és így társadalmi téren is hasznos tevékenységet fejthessen ki.

Elősegítené különösen az önképzést, amire ma a megosztott 8 órai hivatalos idő letelte után, elgyötörtten gondolni is alig lehet.

Már pedig minél képzetebb tisztviselő kara van az államnak, a közigazgatása annál intenzívebben szolgálja az állam és polgárainak közös érdekét.

Tudjuk, hogy naponként 8 órán keresztül kitartó szellemi munkát végezni nem lehet. Ennyi idő alatt az ipari munkása foglalkozásához mért munkaereje is kimerül.

Ézért a mai 8 hivatalos órák betartása több munka eredménnyel úgy sem jár. — De megüdvös szolgálati reformokkal, különösen az oly sok meddő, tultengő irat váltás (ugynevezett iktató szám gyártás) megszüntetésével még a tisztviselői állások apasztása is lehetségessé válna.

És főképen, ha lehetségés, (mint ahogy lehetségés) Aradon, Budapesten, Temesváron, Pozsonyban stb. helyeken a hivatalos óráknak napi 6 órára redukálása, éppen úgy lehetségés ez az egész országban a nélkül, hogy a szolgálat hátrányára lenne. Igazságos, méltányos óhajtásunk ez, hogy országosan

kiterjesztessenek mindazon előnyök, melyeket egy pár város és falu állomás helyén kartársaink élveznek.

Papp József battonyai adótárnok 39 évi szolgálat után nyugdíjaztatását kérte.

Egyesületünk pénztárába következő befizetések történtek :

Az aradi kir. adóhivatal tisztikara részéről :

	Beiratási díj : K f.	Tagdíj : K f.	Együtt : K f.
Tóth Lajos, pénztárnok	1.—	—.—	1.—
Fekete Imre, ellenőr	1.—	—.—	1.—
Wolf Géza, segéd	1.—	—.—	1.—
Geiszt Sándor, segéd	1.—	—.—	1.—
Weisz Samu, segéd	1.—	—.—	1.—
Baráth Károly, segéd	1.—	—.—	1.—
Schweigert Péter, segéd	1.—	—.—	1.—
Szabó György, tiszt	1.—	—.—	1.—
Berzován János, tiszt	1.—	—.—	1.—
Hevesi Jenő, tiszt	1.—	—.—	1.—
Kaba Gyula, tiszt	1.—	—.—	1.—
Schönd Ferencz, tiszt	1.—	—.—	1.—
Ivanovszky Oszkár, tiszt	1.—	—.—	1.—
Vágó Dezső, tiszt	1.—	—.—	1.—
Szántó János, tiszt	1.—	—.—	1.—

A battonyai kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Sebestyén Jenő, segéd	1.—	1.50	2.50
Mareczky János, tiszt	1.—	—.—	1.—
Kovalszky Jenő, tiszt	1.—	1.50	2.50
Herczegh Ernő, tiszt	1.—	—.—	1.—
Szepesi Mihály, tiszt	1.—	1.50	2.50

A balassagyarmati kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Quittner Bertalan, tiszt	1.—	1.50	2.50
--------------------------	-----	------	------

Budapest IV. ker. kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Garbóczy Ferencz, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Atyun Demeter, segéd	1.—	3.—	4.—
Kovách Fülöp, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Weisz Gusztáv, segéd	1.—	3.—	4.—
Ujváry Mihály, segéd	1.—	3.—	4.—
Janisch Alajos, segéd	1.—	3.—	4.—
Dr. Zakál Károly, segéd	1.—	3.—	4.—
Burger István, segéd	1.—	3.—	4.—
Dr. Czukor József, tiszt	1.—	3.—	4.—
Dr. Kocsner János, gyakornok	1.—	3.—	4.—

A csikszeredai kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Kovács Jenő, tiszt	1.—	1.50	2.50
Gál Sándor, tiszt	1.—	1.50	2.50

A csornai kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Gergely János, pénztárnok	1.—	2.—	3.—
Atlasz Máth, tiszt	1.—	1.50	2.50

A berettyóújfalui kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Konetsny Aladár, tiszt	1.—	1.50	2.50
Merényi József, tiszt	1.—	1.50	2.50
Szankó János, tiszt	1.—	1.50	2.50
Marosán Viktor, tiszt	1.—	1.50	2.50

A debreczeni kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Dudinszky Kornél, tiszt	1.—	2.—	3.—
Burai István, tiszt	1.—	2.—	3.—

Bakó György, tiszt	1.—	2.—	3.—
Molnár Gyula, tiszt	1.—	2.—	3.—
Jakobovics Jenő, tiszt	1.—	2.—	3.—

Az egri kir. adóhivatal tisztikara részéről :

	Beiratási díj : K f.	Tagdíj : K f.	Együtt : K f.
Fleischhauer Károly, pénztárnok	1.—	1.—	2.—
Krivos Árpád, ellenőr	1.—	1.—	2.—
Nagy Gyula, segéd	1.—	1.—	2.—
Kiss Károly, segéd	1.—	1.—	2.—
Wallandt Aladár, segéd	1.—	1.—	2.—
Mecséry József, tiszt	1.—	1.—	2.—
Váry Dezső, tiszt	1.—	1.—	2.—
Szigethy Lajos, tiszt	1.—	1.—	2.—
Török Zoltán, tiszt	1.—	1.—	2.—
Meleghegyi Lajos, tiszt	1.—	1.—	2.—
Kiss Imre, tiszt	1.—	1.—	2.—

A győri kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Adamovszky Rezső, tiszt	1.—	3.—	4.—
-------------------------	-----	-----	-----

A czeplédi kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Somogyi Jenő, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Balogh István, segéd	1.—	3.—	4.—
Nagy Béla, tiszt	1.—	3.—	4.—

Az élesdi kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Kanyó Mihály, tiszt	1.—	3.—	4.—
Fekete Gyula, tiszt	1.—	3.—	4.—
Bundy József, tiszt	1.—	3.—	4.—
Jánossy András, gyakornok	1.—	—.—	1.—

A hatvani kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Bencsik János, pénztárnok	1.—	1.50	2.50
Szabolovich János, ellenőr	1.—	5.—	6.—
Szarka Sándor, tiszt	1.—	1.50	2.50
Rusznayák József, tiszt	1.—	1.50	2.50

A galgóczi kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Kiss József, pénztárnok	1.—	1.50	2.50
Toperczer György, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Beznák Gyula, segéd	1.—	1.50	2.50
Obermayer András, tiszt	1.—	1.50	2.50
Alpár Zsigmond, tiszt	1.—	1.50	2.50

A hajduböszörményi kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Göttche Károly, pénztárnok	1.—	2.—	3.—
Szende Béla, tiszt	1.—	2.—	3.—
Szántó Sámuel, tiszt	1.—	2.—	3.—

A hajduszoboszlói kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Balajti Mihály, tiszt	1.—	2.—	3.—
-----------------------	-----	-----	-----

A mátészalkai kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Kerekes Bertalan, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Klinger Ferencz, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Máté Sándor, tiszt	1.—	3.—	4.—
Éles Béla, tiszt	1.—	3.—	4.—

A ráczevei kir. adóhivatal tisztikara részéről :

Tornalljai Miklós, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Truhi Béla, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Osztóics György, tiszt	1.—	3.—	4.—
Horánszky Árpád, tiszt	1.—	3.—	4.—
Bigner Ede, tiszt	1.—	3.—	4.—
Markstein Simon, tiszt	1.—	3.—	4.—

A tornai kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K f.	Tagdíj: K f.	Együtt: K f.
Kürthy János, ellenőr	1.—	3.—	4.—

A kaposvári kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Zakál Vilmos, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Mihály János, segéd	1.—	3.—	4.—
Karabás Tamás, tisztt	1.—	3.—	4.—
Geréb Ármin, tisztt	1.—	3.—	4.—
Vangyel Lerád, tisztt	1.—	3.—	4.—
Tóth Lajos, tisztt	1.—	3.—	4.—
Quintrievics Iván	1.—	3.—	4.—

A varannói kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Wengrinevics Ede, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Révész Mór, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Leskovics András, tisztt	1.—	3.—	4.—
Csajda Jenő, tisztt	1.—	3.—	4.—

A komáromi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Thurny József, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Gottstein Dániel, tisztt	1.—	3.—	4.—
Tahis János, tisztt	1.—	3.—	4.—
Jánossy Károly, tisztt	1.—	3.—	4.—
Balassa Arthur, tisztt	1.—	3.—	4.—

A kisjenői kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Jakab Isván, pénztárnok	1.—	6.—	7.—
-------------------------	-----	-----	-----

A móri kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Marosi Lipót, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Vadász Sándor, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Wojesedszky Géza, tisztt	1.—	3.—	4.—

A turócszentmártoni kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Chikán Miklós, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Frank Sándor, segéd	1.—	3.—	4.—

A zirczi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Schmidt József, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Gubás István, ellenőr	1.—	3.—	4.—

A margittai kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Győrkovács János, pénztárnok	1.—	1.50	2.50
Bajnóczy Gyula, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Radványi Béla, tisztt	1.—	1.50	2.50
Nádlér Károly, tisztt	1.—	1.50	2.50

A tenkei kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Péteri Béla, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Prodanovics László, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Pergler János, tisztt	1.—	3.—	4.—
Fényes Lajos, tisztt	1.—	3.—	4.—
Gasselséder Jenő, tisztt	1.—	3.—	4.—
Boldizsár Jenő, tisztt	1.—	3.—	4.—

A nagyszalontai kir. adóhivatal tisztviselői részéről:

Tarján János, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Kajdi József, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Bartha Károly, tisztt	1.—	1.50	2.50
Szabó János, tisztt	1.—	1.50	2.50
Nemes Mátyás, gyakornok	1.—	1.50	2.50

A nagyroczei kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Kövesy Ödön, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Enderle János, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Kalina Lajos, tisztt	1.—	3.—	4.—

Beiratási díj: Tagdíj: Együtt:

K f. K f. K f.

Czeplédi Lajos, tisztt	1.—	3.—	4.—
Robács Gyula, gyakornok	1.—	3.—	4.—

A székelykereszturi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Jaeger Nándor, segéd	1.—	1.90	2.90
----------------------	-----	------	------

A sajszentpéteri kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Kolos József, tisztt	—.—	1.50	1.50
----------------------	-----	------	------

A kisszebeni kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Spira Ármánd, gyakornok	1.—	3.—	4.—
-------------------------	-----	-----	-----

A tatai kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Varga Ferencz, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Tóth Ferencz ellenőr	1.—	3.—	4.—
Amen Ferencz, tisztt	1.—	3.—	4.—
Gál Ármin, tisztt	1.—	3.—	4.—

A szászvárosi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Steiner Fülöp, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Guttenstein Frigyes, tisztt	1.—	1.50	2.50
Ferenczy János, tisztt	1.—	1.50	2.50
Breicha Emil, tisztt	1.—	1.50	2.50
Mihályi Béla, gyakornok	1.—	1.50	2.50

A törökbecsei kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Kemény Gejza, tisztt	1.—	1.50	2.50
Witz Ödön, tisztt	1.—	1.50	2.50

A nagyváradai kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Kovács Dénes, pénztárnok	1.—	2.—	3.—
Padala Pál, ellenőr	1.—	2.—	3.—
Budó János, segéd	1.—	2.—	3.—
Juász Rezső, segéd	1.—	2.—	3.—
Markovics Ferencz, segéd	1.—	2.—	3.—
Ornstetn Béla, tisztt	1.—	2.—	3.—
Juhász László, tisztt	1.—	2.—	3.—
Tóth Rezső, tisztt	1.—	2.—	3.—
Gárdos Ferencz, tisztt	1.—	2.—	3.—
Glück Vilmos, tisztt	1.—	2.—	3.—
Hrubicskó Antal, tisztt	1.—	2.—	3.—
Kutiák Rezső, tisztt	1.—	2.—	3.—
Csiszár Sándor, tisztt	1.—	2.—	3.—

A nagyenyedi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Sándor Ignác, pénztárnok	1.—	2.—	3.—
Borbély Albert, ellenőr	1.—	2.—	3.—
Csengeri László, segéd	1.—	2.—	3.—
Popa András, tisztt	1.—	2.—	3.—
Rabong József, tisztt	1.—	2.—	3.—
Molnár László, tisztt	1.—	2.—	3.—
Burger Mihály, tisztt	1.—	2.—	3.—
Deák Károly, tisztt	1.—	2.—	3.—

A rózsahelyi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Buda György, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Juhász József, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Szláby Győző, segéd	1.—	3.—	4.—
Unger Ferencz, tisztt	1.—	3.—	4.—

A székelyhídi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

Fényi Károly, pénztárnok	1.—	—.—	1.—
Szentes Gyula, tisztt	1.—	—.—	1.—
Reich Mór, tisztt	1.—	—.—	1.—
Kovács József, tisztt	1.—	—.—	1.—

A szegedi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.		Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Szilvágyi Rezső, segd	1.—	—.—	1.—	Balázs Ignác, tiszt	1.—	—.—	1.—
Pethő Ferencz, segéd	1.—	—.—	1.—	Dragicsevics Lázár, tiszt	1.—	—.—	1.—
Schreiber Ádám, tiszt	1.—	—.—	1.—	Órlei Kálmán, tiszt	1.—	—.—	1.—
Felsmann Alfréd, tiszt	1.—	—.—	1.—	Weber József, tiszt	1.—	—.—	1.—
Habel János, tiszt	1.—	—.—	1.—	Aczél József, gyakornok	1.—	—.—	1.—
Hintalan Albert, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Petrik Antal, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Teleki Géza, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Magyar József, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Csetneky Árpád, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Mesits Lajos, tiszt	1.—	—.—	1.—				
Sennowitz Jenő, tiszt	1.—	—.—	1.—				

A késmárki kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.		Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Hídvégi István, pénztárnok	1.—	3.—	4.—	Szakál István, pénztárnok	1.—	5.—	6.—
György Dénes, ellenőr	1.—	3.—	4.—	Semessy Jenő, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Berg Arthur, tiszt	1.—	3.—	4.—	Gróf Kálmán, segéd	1.—	2.—	3.—
Wéber Pál, tiszt	1.—	3.—	4.—	Uruski Elemér, segéd	1.—	1.50	2.50
Polsz Ernő, tiszt	1.—	3.—	4.—	Papanek Sándor, tiszt	1.—	5.—	6.—
				Krepler Arthur, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Vig Dezső, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Ulrich József, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Tóth Antal, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Zatrah János, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Eigner Géza, tiszt	1.—	1.50	2.50
				Nikedém Károly, tiszt	1.—	2.—	3.—
				Ribarik János, tiszt	1.—	1.50	2.50

(Folytatás a jövő számban.)

A monori kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Józsa László, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Duranelly József, ellenőr	1.—	3.—	4.—
Szemere Bertalan, tiszt	1.—	3.—	4.—

A magyaróvári kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Miksy János, pénztárnok	1.—	—.—	1.—
Csóka Lajos, ellenőr	1.—	—.—	1.—
Stell Károly, tiszt	1.—	—.—	1.—
Hrencsik Kálmán, tiszt	1.—	—.—	1.—
Nagy Gyula, tiszt	1.—	—.—	1.—
Horváth Ákos, tiszt	1.—	—.—	1.—
Ábrahám Károly, tiszt	1.—	—.—	1.—
Oesterreicher Mór, gyakornok	1.—	—.—	1.—

A nagymihályi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Marschall Ferencz, pénztárnok	1.—	1.50	2.50
Tóth Lajos, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Jakobovits Lukács, segéd	1.—	1.50	2.50
Bahovics Sándor, tiszt	1.—	1.50	2.50

A székesfehérvári kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Belopoteczky József, pénztárnok	1.—	—.—	1.—
Czeesinovicz Gyula, ellenőr	1.—	—.—	1.—
Taraszovits László, segéd	1.—	—.—	1.—
Turiár Imre, segéd	1.—	—.—	1.—
Pintér Gyula, segéd	1.—	—.—	1.—
Hohy J. Ferencz, tiszt	1.—	—.—	1.—
Vizy Gyula, tiszt	1.—	—.—	1.—
Kralovits Imre, tiszt	1.—	—.—	1.—
Pécsi József, tiszt	1.—	—.—	1.—
Farkas Lajos, tiszt	1.—	—.—	1.—
Dalmi Kálmán, gyakornok	1.—	—.—	1.—

A körmendi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Galló György, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Szilasi Lajos, tiszt	1.—	1.50	2.50
Seybold Károly, tiszt	1.—	1.50	2.50

A pancsovai kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Grottó János, pénztárnok	1.—	3.—	4.—
Laboncz Péter, ellenőr	1.—	—.—	1.—
Bodó Dénes, tiszt	1.—	—.—	1.—
Gáspár Károly, tiszt	1.—	—.—	1.—

A pozsonyi kir. adóhivatal tisztikara részéről:

	Beiratási díj: K. f.	Tagdíj: K. f.	Együtt: K. f.
Szakál István, pénztárnok	1.—	5.—	6.—
Semessy Jenő, ellenőr	1.—	1.50	2.50
Gróf Kálmán, segéd	1.—	2.—	3.—
Uruski Elemér, segéd	1.—	1.50	2.50
Papanek Sándor, tiszt	1.—	5.—	6.—
Krepler Arthur, tiszt	1.—	1.50	2.50
Vig Dezső, tiszt	1.—	1.50	2.50
Ulrich József, tiszt	1.—	1.50	2.50
Tóth Antal, tiszt	1.—	1.50	2.50
Zatrah János, tiszt	1.—	1.50	2.50
Eigner Géza, tiszt	1.—	1.50	2.50
Nikedém Károly, tiszt	1.—	2.—	3.—
Ribarik János, tiszt	1.—	1.50	2.50

Az alább felsorolt adóhivatalok tisztikarát felkérjük, hogy egyesületünkbe lépésüket a nevek és állás megjelölésével közöljék, mert a nyilvántartási könyvet egyénenként vezetjük: Pécs, Pécsvárad, Dárda, Szt.-Lőrincz, Mohács, Siklós, Sásd, Zalaegerszeg, Letenye, Alsó-Lendva, Perlak, Sümeg, Marczali, Tapolca, Szabadka, Szolnok, Torda, Tornalja, Ujvidék, Kassa, Temesvár, Brassó, Győr, Zombor, Zólyom, Zombolya, Bártfa, Léva, Selmeczbánya, Ipolyság, Szatmár, Nagykároly, Nagybánya, Zilah, Szilágy-Somlyó, Tasnád, Szilágy-Cseh, Zsibó, Nagy-Somkut, Héthárs, Kis-Szeben, Eperjes, Igló, Liptószentmiklós, Nagy-Kanizsa, Miskolcz, Kecskemét, Vál, Trencsén, Nyirbátor, Csurgó, Munkács, Técső, Szinérváralja, Breznóbánya, Oraviczabánya, Veszprém, Pápa, Rózsahegy, Szenicz, Máramarossziget, Gödöllő, Versecz, Czegléd, Sopron, Balassa-Gyarmat, Aranyos-Maróth.

Felkérjük egyesületünk tagjait, hogy 1 koronás beiratási és a folyó évre eső 3 koronás tagsági díjakat egyesületünk pénztárnokának (Garbóczy Ferencz IV. kerületi állampénztári főnök, Budapest, IV., Városház-utca 7.) beküldeni sziveskedjenek.

A posta utalvány szelvényen a befizetők nevei, állása és a befizetés összege részletezendő.

Minden állomáshely változás (kinevezés, áthelyezés) egyesületünk pénztárnokának bejelentendő, hogy a nyilvántartási könyv a szerint kiigazítható legyen.

A beküldendő összeghez 4 fillér hozzá csatolását kérjük mint az utalvány kikézbítés díját.

Tagbejelentkezések egyesületünk titkárához, Dr. Czukor József IV. ker. állampénztári tiszthez küldendők.

IRODALOM.

A kir. adóhivatali tisztviselők gárdájának egyik derék tagja Gámentzy Gerő abdrudbányai ellenőr „Gyakorlati illeték kiszabás“ című könyve a napokban hagyta el a sajtót. Szerző derék munkát végzett, amennyiben az illeték szabályok és a vonatkozó rendeletek, utasítások tömkelegében rövid és könnyen kezelhető utbaigazítást ad. — A szakemberen kívül a nagyközönség is előnnyel használhatja. — Nyomatott a Kolozsvári Ellenzéknyomdában, a hol fűzve 6, kötve 7 koronáért megrendelhető.

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. A fiók egyesületek megalakulásáról és határozatairól kérjük a tudósításokat.

S. H. Temesvár. Azt hiszem nem leszesz hűtelen és tolladdal te is segíteni fogod az igaz ügyet.

N. G. Temesrékás. Mindnyájunk jobb jövőjéért remélem a munkásságod.

K. S. Nyiregyháza. Ügyes tollad vedd munkába. Most vagy soha!

E. G. Pozsony. Ne hallgas el, ne pihenj. Nagy ut előtt állunk, sokat tehetsz.

G. G. Abrudbánya. Örömmel vesszük, ha segít munkánkban.

V. Lapunkat a ministerium mindegyik osztályába és egy a pénzügyigazgatóságoknak mindig elküldjük.

A szerkesztőségnek és kiadóhivatalnak szóló minden levél Molnár Gyula mk. adóírszéknek címére, Debreczen, küldendő.

Nagy könnyítés **Fischer Adolf Öltöny- és felöltő**
 tisztviselőknek **szöveteket**
 ha ruhaszükségletöknél **posztónagykereskedőnél** gyári árbán kaphatnak ezen lap
 megtakarítanak 20–30 koronát. **Piacz-u. 61.** 1–5 olvasói.

A Dr. Borsos-féle
hajszesz és hajkenőcs
 biztosan megszünteti a haj hullását,
 a hajvégek megtörését, a haj el-
 molyosodását. — Teljesen ártalmat-
 lan. — **Elősegíti a haj növést** és
 annak színét nem változtatja meg.
 1 üveg Hajszesz ára 1—2 kor. 1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.
 Kapható:
MIHALOVITS J.
 gyógyszer-tárában
DEBRECZEN, Fötér 31. sz.

Egyedüli gőzbutorgyár
Debreczenben,
 ahol a legnagyobb választékban a leg-
 modernebb butorok és szoba-berendezé-
 zések a legegyszerűbbtől a fényüzésig
 a legerősebb kivitelben, legjutányo-
 sabban kaphatók.
Killer Ede
 cs. és kir. udvari szállító
Debreczen, Fötér.

**Ki akar egyéves
 önkéntes lenni?**

Mindazon ifjak, kik az előirt iskolákat nem végezték, előké-
 szültségre és foglalkozásukra való tekintet nélkül megszerez-
 hetik az **egyéves önkéntesi jogot**. Aki már sor alatt volt,
 elkészt. Születési év okvetlen közlendő. Értesítőt ingyen és
 bérmentve küld **Járossy Lajos** a Lichtblau-féle katonai előké-
 szítő tanf. igazg. tulajdonosa **Debreczen**. Az intézet állami felügyelet alatt áll.

JAKOBOVITS HENRIK
 szénkereskedő
Debreczen, Piacz-u. 47., a főpostával szemben.

Ájánlom I. rendü porosz, belföldi, szalon szenet,
 továbbá ausztriai kétszer mosott kovács-szenemet
 ipari czélokra. Állandó raktár I. rendü retorta
 vegytiszta szagtalan faszénben a legjutányosabb
 árbán, házhoz szállítva. **Telefon 601. sz.**

Haas Lipót
Linoleum gyári raktár, Piacz-utca 49.

Villamos világítási berendezéseket
legolcsóbban, szakszerűen
Földes Sándor
világítási vállalata
Debreczen, Nagytrafik-udvar készít.
Csillárok nagy választékban.
Telefon 210. Telefon 210.

Rose Dezső

ékszerész
DEBRECZEN, Piacz-u. 55.
(Hungária mellett.)
Elismert legmegbízhatóbb bevásárlási forrás.

Haas Fülöp és fiai

cs. és kir. udv. szállítók és cs. és kir. szab.
szőnyeg és butorszövet gyárosok
DEBRECZEN, Piacz-utca 59. szám.
Steinfeld-palota. 1-52

Prelovsky András

elsőrangú polgári és katonai szabó üzlete
Debreczen, Kossuth-u. 4. sz.
Készíti a lelegegánsabb úri öltönyök, felöltők és téli kabátokat, ref. papi palástokat, fővegeket és reverendákat, úgy tényleges mint tartalékos tisztek bármely fegyvernemhez és egyéves önkéntesek szabályszerűen és a lelegegánsabban szereltetnek fel.

Ajánlja bevásárlásra férfi és női esőköpenyeit, valamint esőgallérokat 12 frttól feljebb. Sárczipó, a legjobb gyártmány, a legolcsóbb árban. 1-10

Kérjük mindenütt
a Nagymihályi „Casinó” sör
különlegességét.
Debreczeni főraktár:
MÜLLER ADOLF
a Margit-fürdő telepen.
Telefon 281.

Posztó és gyapjuszövet
DOMÁN és KURCZ czégnél
KOSSUTH-UTCZA 3.
méterenként is gyári árban.
Maradékok
nagy választékban, feltűnő olcsón.

Vanger Sándor és Társa

női divat-szalon
BATTHYÁNYI-UTCZA 1. SZ.

Felelősség mellett készülnek: a legegyszerűbb, valamint a legdiszesebb alkalmi, menyasszonyi toilettek, costumök, felöltők, gyászruhák s minden e szakmához tartozó munkák. 1-2

Lám Sándor

üveg- és porcellán üzlete
Debreczen, Piac- és Hatvan-u. sarok.
Dusan felszerelt raktár.
Olcsó árak! 1-5 Pontos kiszolgálás!